

УНИВЕРСИТЕТ ПО БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ И ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ
ФАКУЛТЕТ ПИ БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ И КУЛТУРНО НАСЛЕДСТВО
КАТЕДРА „ОБЩЕСТВЕНИ КОМУНИКАЦИИ“

Одобрявам:

РЕКТОР:

/Проф. д.ик.н. Стоян Денчев/

КОНСПЕКТ

ЗА ДЪРЖАВЕН ИЗПИТ

НА СПЕЦИАЛНОСТ „КОМУНИКАЦИИ И ИНФОРМИРАНЕ“

И СПЕЦИАЛНОСТ „ОБЩЕСТВЕНИ ПОЛИТИКИ И ПРАКТИКИ“

ОБРАЗОВАТЕЛНО-КВАЛИФИКАЦИОННА СТЕПЕН „БАКАЛАВЪР“

Редовно и задочно обучение

Випуск 2015/16-2018/19

1. Същност на обществената комуникация като социален феномен.
2. Обществен комуникационен модел – елементи и техните характеристики.
3. Кои са трите етапа на развитие на обществената комуникация и какво е характерно за тях?
4. Специфични и основни човешки качества и умения при преговорните процеси.
5. Какви са основните постановки в теорията на Джон Лок за гражданското общество?
6. Кои са основните противоречия и конфликти в съвременното гражданско общество?
7. Каква е обществената необходимост от религионите системи?
8. Вътрешнокорпоративна и външнокорпоративна комуникация, тенденция за интеграция на комуникациите, концепция за автокомуникация. Връзката корпоративна култура-корпоративна комуникация.
9. Основни подходи, методи и процедури при стратегическото планиране.
10. Възникване, факти, подходи и връзки на публичните политики.
11. Стратегическа промяна и планиране в организацията.
12. Комуникационният процес в организацията.
13. Общ модел на функциониране на публичния мениджмънт.
14. Власт. Видове власт и обществена комуникация.
15. Демократичен елитизъм и плуралистични теории.
16. Процес на вземане на политическо решение.

17. PR по време на криза и управление на репутацията на организацията.
18. Комуникационна сигурност, медийна среда и кризи – проблеми на комуникационните отношения и преодоляване на кризи.
19. Взаимодействие между религия и политика (взаимното влияние между политиката и религията)
20. Религията като фактор в политическия живот на обществото.
21. Представителна и пряка демокрация. Правно положение на депутатите.
22. Форми на държавно управление и държавно устройство.
23. Информационни потребности и потребители. Информационно търсене . Информационно осигуряване на образованието и науката.
24. Информационен ресурс. Квалификация на информационните ресурси. Характеристика на електронни информационни ресурси. Свойства и критерии за оценка на електронните информационни ресурси.
25. Общество и човек – понятие и същност.
26. Организационни промени и развитие на обществените процеси.
27. Организационна среда – състав и структура.
28. Историческо-географски подход към културата на комуникация: културни комуникационни кодове, културен „софтуер на ума“, многообразието на културните системи, межкултурна комуникация: съпоставка на сравнителния културен анали в трудовете на Джаред Даймънд и на Хеерт Хофстеде.
29. Критически подход на културата на комуникация: общи характеристики, зараждане и развитие на идеите за хуманизма, човешките права и еманципацията в сравнителна перспектива: идеи за културата и общуването от класическото просвещение (Монтескьо Кант, Лок) критиката на „Запада“ (Маркс, Бакунин, Шпенгер, Ницше), критика на европоцентризма (К.Г. Юнг, Леви-Строс), Франкфуртската школа (Ерих Фром, Ханс Йонас, Хана Аренд), критиката на екологизма (Рейчъл Карсън, Донела Медоус, Е.Ф. Шумахер), критиката на алтерглобализма и новите социални движения (Н. Клайн, Дж. Ритзър, Р. Интрълхард, Р. Пътнам) и съвременния хуманизъм (Цветан Тодоров, Юрген Хабермас).
30. Теории за личността и „Въпросът за Другия“ при комуникацията на междуличностно и групово ниво: човекът като биокултурно същество (Едгар Морен), теории за сублимацията и за цялостната личност (Фройд, Юнг), теория на огледлото, „възелът“ на човешката психика и Въпросът за Другия (Жак Лакан), трансперсонална психология на самоатакуващата се личност (Маслоу), въпросът за Другия в межкултурното и груповото общуване (Клод Леви-Строс, Цветан Тодоров, Хеерт Хофстеде, Джаред Даймънд), комуникация и власт (Хана Аренд, Пиер Розенвалон) и комуникативна рационалност (Юрген Хабермас).

ЛИТЕРАТУРА

1. „Обществена комуникация“. „Частна теория за комуникацията“, Плашев, Н.
2. „Комуникационна сигурност“, Палашев, Н.
3. „Публичното управление. Нова образователна парадигма в теорията на публичното управление в Република България“, Арабаджийски, Н.
4. „Търсене на значението. Стратегии а успех в управлението на държавните организации“, Денхарт, Р.
5. „Създаване на корпоративна репутация: идентичност, имидж и представяне“, Доулинг, Г.
6. „Организационната идентичност – „невидимата ценност“ на съвременната организация“, Димитрова, Я.
7. „Корпоративната култура като конкурентно предимство“, Димитрова, Я.
8. „Политическото решение – механизми за вземане на решения по национална сигурност“, Дойков, Й.
9. „Делови решения, методология и организация“, Георгиев, Р.
10. „Насилие и политика“, Арент, Х.
11. „Времена и културно общуване“, Тахиров, М.
12. „Идентичност и толерантност – философски и практически проблеми на културна интеграция“, Тахиров, М.
13. „Институти на културата и сигурност“, Борисов, Б.
14. „Власт и известност“, Маршъл, Д.
15. „Креативния бизнес“, Райков, З.
16. „Корпоративния гражданин“, Райков, З.
17. „Студии по интеркултурна комуникация“, Рот, Ю.
18. „Системното мислене“, Медоус, Д.
19. „Мотивация и личност“, Маслоу, Е.
20. „Конфликт и сигурност“, Загорев, В.

Ръководител на катедра „Обществени комуникации“

Доц. д-р Христина Богова:

